

น้ำผึ้งหยดเดียว

นำเสนอเมื่อ : 1 ก.ค. 2552

หลายคนคงเคยได้ยินเขาพูดกันเมื่อมีเรื่องทะเลาะวิวาทกันว่า

โธ่เอ๊ยน้ำผึ้งหยดเดียวแท้ๆอยู่เสมอ

หลายคนอาจจะรู้ที่มาที่ไปของสำนวนนี้และหลายคนก็อาจจะยังไม่รู้ก็คงมี

ก็เลยไปค้นมาแล้วต่อให้ฟัง

แท้ที่จริงมาจากนิทานนั่นเอง ลองอ่านดูครับ

นิทานเรื่อง น้ำผึ้งหยดเดียว

ณ หมู่บ้านแห่งหนึ่ง ซึ่งแต่ก่อนมาชาวบ้านทุกคนต่างรักใคร่สามัคคีปรองดองกันด้วยดี

จนวันหนึ่งมี**คนหาบน้ำผึ้ง**เดินผ่านหมู่บ้านแห่งนี้ และบังเอิญทำน้ำผึ้งหยดลงพื้นดิน

หนึ่งหยด **จิ้งจก**ตัวหนึ่งคลานมาพบก็ตรงเข้าแลบเลียเป็นอาหาร

แมวมารู้จิ้งจกก็รีบกระโดดเข้าตะครุบ

สุนัขเห็นแมวก็นำเข้ามัลกัด

เจ้าของแมวก็นำสุนัขมากัดแมวของตนเลยเอาไม้ไล่ตี

เจ้าของสุนัขได้ยินเสียงร้องก็วิ่งออกมาดู

พอรู้ว่าสุนัขของตนถูกเพื่อนบ้านไล่ตี

จึงตรงเข้าชกต่อแย่งเจ้าของแมว

ญาติของเจ้าของแมวก็นำสุนัขมาช่วย

ญาติฝ่ายเจ้าของสุนัขเห็นพรรคพวกของตนถูกทำร้ายก็ออกมาช่วยเช่นกัน

การต่อสู้ดำเนินไปอย่างดุเดือด จากการใช้มือใช้ไม้กลายเป็นมีด ปืน และอาวุธชนิด ต่าง ๆ

จนมีการบาดเจ็บล้มตาย ผู้คนในหมู่บ้านแบ่งออกเป็นสองฝ่ายคือ พวกเข้าข้างเจ้าของสุนัข

และพวกที่เข้าข้าง เจ้าของแมว เมื่อฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเพลี่ยงพล้ำจนเหลือกำลังน้อยกว่า ก็ออกไปชักชวนญาติหรือ เพื่อน ๆ ของตนที่อยู่ต่างหมู่บ้านมาช่วย จนกลายเป็นสงครามกลางเมือง
กว่าเจ้าเมืองจะส่ง คนมายุติศึกได้ ผู้คนก็ล้มตายไปเป็นจำนวนมาก ทั้งนี้เพราะ
ต่างฝ่ายต่างขาดการยับยั้งชั่งใจ และไม่รู้จักการพิจารณาเหตุผล หากเจ้าของสุนัข
และเจ้าของแมวเจรจาสอบถามเรื่องราว ให้เป็นที่เข้าใจถึงต้นสายปลายเหตุ
ก่อนที่จะหุนหันพลันแล่นทำอะไรไปตามอารมณ์แล้ว
เหตุการณ์คงจะไม่ลุกลามบานปลายเหมือนดังกรณีของน้ำผึ้งหยดเดียวในเรื่องนี้